

- niemal wszystkie niderlandzkie gminy, które w latach 90tych sprzedały należące do nich przedsiębiorstwa zarządzające siecią kablową na rzecz operatorów tej sieci, między innymi na rzecz UPC, zastrzegły sobie w tych umowach uprawnienia w zakresie określania ceny pakietu podstawowego?
- 7) Czy, biorąc pod uwagę nowe ramy prawne i wyrażone przez Komisję w letter od serious doubt poważne wątpliwości w przedmiocie zgodności regulacji (ex ante) cen obowiązujących dla użytkowników końcowych z celami prawa konkurencji, sąd krajowy może jeszcze uznać, że zabroniona przez art. 101 ust. 1 TFUE klauzula ograniczająca wysokość ceny nie podlega zastosowaniu na podstawie art. 101 ust. 3 TFUE? Czy na odpowiedź ma wpływ okoliczność, że pismo to spowodowało odstąpienie przez OPTA od kontroli cen?
- 8) Czy w świetle okoliczności panujących w chwili zawarcia umowy (początkowa faza liberalizacji rynku telekomunikacji) i późniejszego rozwoju wydarzeń w sektorze telekomunikacji, włącznie z wejściem w życie nowych ram prawnych i z mającymi w nich oparcie poważnymi wątpliwościami Komisji co do zastosowania środka kontroli cen, europejska sankcja nieważności, przewidziana w art. 101 ust. 2 TFUE, dopuszcza relatywizację jej obowiązywania w czasie?

(¹) Dz.U. 2001 C 368/07, s. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 12 października 2011 r. — Amazon.com International Sales Inc. i in. przeciwko Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

(Sprawa C-521/11)

(2012/C 25/46)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amazon.com International Sales Inc., Amazon EU Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon.com GmbH, in Liquidation, Amazon Logistik GmbH

Strona pozwana: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy spełniony jest warunek „godziwej rekompensaty” w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) w rozumieniu dyrektywy 2001/29/WE (¹), jeżeli
- a) uprawnionym, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2001/29/WE, przysługuje wykonywane wyłącznie przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi

prawo do godziwego wynagrodzenia wobec tego, kto jako pierwszy wprowadza w kraju odpłatnie w celach zarobkowych nośniki, które nadają się do zwielokrotnienia ich utworów,

- b) prawo to nie jest zależne od tego, czy udostępnienie nośników w obrocie pośrednikom handlowym, osobom fizycznym lub prawnym następuje do użytku nie do celów prywatnych, czy też osobom fizycznym do użytku do celów prywatnych,
- c) temu, kto korzysta z nośników na podstawie zgody uprawnionego lub ponownie je eksportuje przed zbyciem na rzecz ostatniego użytkownika końcowego, przysługuje jednak wobec organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi roszczenie o zwrot wynagrodzenia?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:
- 2.1. Czy warunek „godziwej rekompensaty” w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE byłby spełniony, jeżeli prawo określone w pytaniu pierwszym lit. a) przysługuje tylko w razie udostępnienia nośników w obrocie osobom fizycznym, które wykorzystują je do zwielokrotnienia do celów prywatnych?
- 2.2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie pkt 1:

Czy w przypadku udostępnienia nośników w obrocie osobom fizycznym należy przyjmować do chwili potwierdzenia przeciwnego stanu rzeczy, że nośniki są wykorzystywane do zwielokrotnienia do celów prywatnych?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie pkt 1:
- Czy z art. 5 dyrektywy 2001/29/WE lub innych przepisów prawa Unii wynika, że prawo do otrzymania godziwej rekompensaty wykonywane przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi nie przysługuje, jeżeli organizacja ta jest na mocy ustawy zobowiązana do przekazania połowy dochodu instytucjom socjalnym i kulturalnym, a nie do wypłacenia go uprawnionym do otrzymania wynagrodzenia?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub pytanie drugie pkt 1:

Czy art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE lub inny przepis prawa Unii stoją na przeszkodzie prawu do otrzymania godziwej rekompensaty wykonywanemu przez organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, jeżeli w innym państwie członkowskim — choćby ewentualnie na sprzecznej z prawem Unii podstawie — zostało już wypłacone godziwe wynagrodzenie z tytułu wprowadzenia nośników do obrotu?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. U. L 167, s. 10).